

en Arnemuiden, zwierf in Augustus 1927 een kleine troep kruisbekken. Daar een eigenaar van een der boomgaarden een exemplaar schoot, kon ik door determineering de juistheid van deze waarneming vaststellen. Persoonlijk zag ik er nooit meer dan 15 te gelijk. Maar andere waarnemers spraken van een aantal van ± 25 . Rooie exemplaren heb ik zelf niet gezien. Naar men mij meedeelde moet er één tamelijk roode bij geweest zijn. Het is niet de eerste maal, dat ze hier werden waargenomen, naar men mij verzekerde. Jammer, dat op Walcheren geen vogelcorrespondent van De Levende Natuur „voorkomt”. Aan de stranden, in de duinen, vooral in den trektijd, zijn in het Noorden en Westen van Walcheren enorm veel vogels te zien!

4 December 1927.

B.

Internationale bescherming van waterwild. — Op verzoek van de Engelsche Regeering werd van 12—14 October te Londen een internationale Conferentie gehouden over de vermindering van het waterwild in Noord- en West Europa. teneinde maatregelen te beramen om dien achteruitgang tegen te gaan. De Regeeringen van Engeland, Zweden, Finland, Denemarken, Duitschland, Nederland en België waren vertegenwoordigd; voor ons land waren als afgevaardigden benoemd Mr. P. G. van Tienhoven te Amsterdam en Dr. G. J. van Oordt te Bilthoven. Noorwegen, hoewel uitgenoodigd, was niet aanwezig.

Aan de Regeeringsafgevaardigden werd op 11 October door het Engelsche Gouvernement een diner aangeboden, waar een woord van welkom gesproken werd door Sir Joynson Hicks. Minister van Binnenlandsche Zaken, die er op wees, dat de te houden conferentie van groot belang zou blijken te zijn, zoowel voor de natuurlijke historie, als voor de voedselvoorziening. Hij wees nog op de overeenkomst tusschen de Ver. Staten van Noord-Amerika en Canada, waardoor in enkele jaren tijds aan de vermindering van het waterwild paal en perk was gesteld.

Als voorzitter was door de Britsche Regeering aangewezen Lord Ullswater, de vroegere Spaeker van het House of Commons; de Conferentie werd gehouden in het Departement van Buitenlandsche Zaken in de Downingstreet.

Bij den aanvang der besprekingen werd een brief voorgelezen van den Engelschen Koning, waarin deze zijn beste wenschen uitsprak voor het welslagen der besprekingen.

Lord Ullswater vestigde er de aandacht op, dat dit de eerste maal is dat de Regeeringen zelf het vraagstuk der bescherming van in het wild levende diersoorten ter hand nemen; vroegere Conferenties misten het officieele karakter. Er zou evenwel slechts een onderdeel der algemeene bescherming ter sprake komen, n.l. die der Anatidae (Zwanen, Ganzen en Eenden) en Limicolae (waadvogels).

De aanwezigen waren het er over eens, dat in alle landen van Europa een vermindering van het waterwild is waar te nemen en dat het in het belang van landbouw, wetenschap, sport, voedselvoorziening en natuurbescherming noodig is, dat er stappen gedaan worden om die vermindering te keeren.

Als de ergste aller redenen van achteruitgang werd genoemd de z.g. „Commercialisation” (de uitbuiting voor den handel) en verder het gebruik maken van automatische geweren en kanongeweren, grooter dan kal. 12, van mechanisch gedreven booten, kunstlicht, eendenkooien, netten enz., het schieten en vangen dezer vogels op de broedplaatsen, de olieverontreiniging der zeeën en ten slotte de vermeerdering der bevolking, het toenemen van het aantal jachtactes, enz.

Ter betere bescherming werden de navolgende besluiten aan de Regeeringen ter overweging aanbevolen:

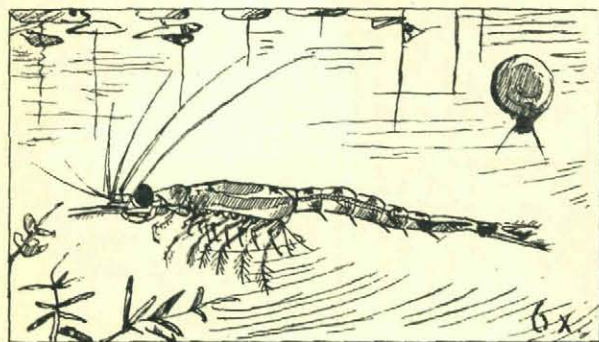
- verbod van verkoop van waterwild in gesloten jachtijd en het treffen van maatregelen om te bereiken, dat geen fraude gepleegd wordt met het wild uit de koelhuizen,
- inkrimping van den jachtijd door de voorjaarsjacht niet toe te staan,
- opening van de jacht op een zoodanig tijdstip, dat de jongen behoorlijk kunnen vliegen,
- een verbod van de vorengenoemde geweren, kanongeweren, kunstlicht enz.,
- het stichten van beschermde terreinen, zoowel voor de broedvogels als voor de trekkende dieren,

het navolgen van het voorbeeld van Duitschland en Nederland, wat betreft de bescherming bij de vuurtorens.

De Conferentie sprak de wenschelijkheid uit, alle zwanesoorten voortaan volkomen te beschermen. Ter sprake kwam ook, de verontreiniging van het zeewater door olieresten over welk onderwerp in 1926 gedelegeerden van verschillende Staten te Washington bijeen kwamen; betreurd werd, dat niet meer aandacht werd geschonken aan de gevaren voor het vogelleven. Doordien waarschijnlijk een tweede bespreking over de olieverontreiniging zal plaats vinden, sprak de Conferentie te Londen de verwachting uit, dat dan ook deze materie ernstig onder het oog zal worden gezien.

Ten slotte werd gehoopt, dat ook de niet aanwezige Staten zullen uitgenoodigd worden de genomen besluiten te onderschrijven.

Mysis vulgaris. — „Kijk, daar heb ik muggenlarven!” Zoo dacht ik, toen ik mijn netje van zijn inhoud ontleed, en kleine glasheldere diertjes zich schokkend zag voortbewegen.

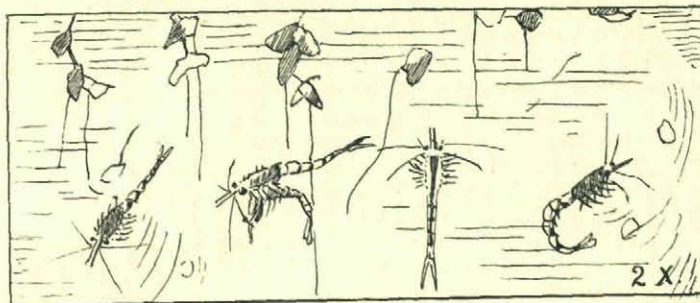

Mysis vulgaris.

Maar bij nadere beschouwing bleek al dadelijk, dat ik mij had vergist, en dat ik hier met kleine kreeftjes te maken had, slanke beestjes van 1 à 1½ c.M. lengte, met duidelijk gesteelde oogen en lange, zeer dunne sprieten. Mysis vulgaris is de naam van dit diertje, dat bij de Schizopoden behoort, zoo genoemd naar de splijtpooten. Deze zijn voortdurend in beweging, waardoor de vaste bestanddeelen, die in het water zweven, steeds in beroering zijn. Kijk, daar heeft er een een dood kameraadje te pakken. Wat doet de kop ons denken aan dien van een

mug. Maar de mondholte ligt hier aan de onderzijde. Aan den rugkant is het langwerpige

gevormde hart in vlugge rhytmische beweging. Het is wonderlijk, dat wij zoo maar door dit ranke lichaampje heen kunnen zien, zoo nietig, en toch zoo ingewikkeld van bouw. Mysis vulgaris, een zeebewoner, komt ook in brak water voor, en zoo is mijn vangst bij Alkmaar begrijpelijk. Bij hooger ontwikkelde kreeften komt een larvevorm voor, die merkwaardig veel overeenkomst heeft met Mysis vulgaris: het Mysis-Stadium. Hierbij een afbeelding van het diertje in verschillende standen.

Mysis-Kreeftjes in het aquarium.

Alkmaar, Stationsweg 23.

W. F. DORGELO.

Drente. — Met buitengewoon genoeg las ik in de laatste nummers van De Groene Uw artikelen over Rijk Drente. Als geboren Drent en bewonderaar van de menschen en natuur van mijn geboorteland kan ik niet anders dan U hartelik danken voor Uw sympathieke beschrijvingen. Want Drente is m.i. als land van natuurschoonheid teveel nog miskend. En die miskening grieft, vooral als men, als de Drenten in 't algemeen, zeer gehecht is aan zijn land. Daarom nogmaals mijn grote dank voor Uw lofzangen, al prezen die meer de rijkdom dan de schoonheid. Dat natuurliefhebbers zich erdoor gedrongen mogen gevoelen het land nog dieper en intensiever te ontginnen! Dat de biologen het voorbeeld van Dr. van Giffen volgen, die archaeologies Drente door en door kent!